Ч. 44. (215.) Львів, середа, дня 16. лютого 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаеть ся лиш оплачені, а звертаеть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 60 сот. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Поклик Загальної Української Ради в справі вивезених Москалями Українців.

Загальна Українська Рада займаеть ся безнастанно справою насильно вивезених Москалями Українців і докладае всіх можливих заходів, щоб приспішити їх визволене.

З причин від неї незалежних — а прямо з браку в нашій монархії відповідного числа цивільних підданих російських, спосібних до обміни, справа та подибуе на великі трудности, та все однак ми мусимо бодай докладно знати всіх вивезених наших людий, як також місце, де вони пробувають, щоб в данім разі могли ми зареклямувати їх поворот, хочби се мало статись аж з заключенем мира.

На жаль не маемо під тим зглядом докладних інформацій і не можемо їх мати, коли не дадуть нам найблизші інтересовані, а се оставші родини і знакомі вивезених.

Для того подаемо понизше спис тих, про яких знаемо і просимо цілий наш український загал о як найскорше доповнене його а се іменно.

1, Через докладне подане імен, назвиск і характеру тих, яких на нашім списі нема, як також місця їх побуту в Росії, о скілько воно е відоме. Належить однак подавати нам відомість про вивезене і що-до тих осіб, яких місце побуту в Росії не е відоме.

2. Через спростоване можливих невірностий і недокладностий в нашім списі. Часом може прим. родина знати докладнійше де хто знаходить ся, як се ми могли дізнатись і се треба спростувати.

3. Через доповнене дат що до характеру і місця замешканя при тих особах, при яких в нашім списі не е се подане.

4. Спис наш обіймае майже виключно самих вивезених з поміж інтеліґенції, а дуже мало знаемо про вивезених селян — просимо отже і особи вивезених селян нам докладно подавати, бо і на їх визволеню нам рівно залежить.

Інформації просимо слати до Канцелярії З. У. Ради на руки президента Дра Костя Левицького.

Wien. VIII. Josefstädterstrasse 43. I./8.

Наш спис обіймає слідуючі особи в поазбучнім порядку:

Алиськевич Йосиф, богослов василіянський, Томск, ул. Єфремовська 4.

О. Аликсевич Станислав, парох Батятич (Жовка), Томск.

Балицький Юліян, урядник тов. „Просвіти" у Львові, Єнісейська ґубернія, Єнісейский Уїзд, п. Богуславское с. Пинчуга!

О. Др Боцян Йосиф, ректор гр. кат. семинара у Львові, Єнісейська ґуб., Єнісейский уїзд, гор. Минусинск ул. Новоприсутственная ч. 38. городская аптика.

О. Брунець Олекса, парох Хлівчан (Рава), ґуб. Костромська, уїзд Макарієвський, с. Тимошино, поліційна управа военно-плінних.

О. Бачинський Іван, парох Сновича (Золочів), Астрахан.

Боднар Іван, з Махновець (Зборів), ґуб. Казанська, уїзд Чистополь.

Білоскірський Петро, студ, прав з Коломиї, Перм.

Берлад Михайло, студ. прав з Снятинщини, Симбірск, ул. Садовая, дім барона Стемпля.

Бахурський Микола, з Блилинець (Перемишль), Симбирск, ул. Шатальська 18. (лат, костел),

Балтарович Андрій, посадник з Глинян, Київ, теодоровський переулок 11,

Бухта Н., господар з Хлопів (Рудки). Симбірск, ул. Мартиновая 64.

Біленький Іван, проф. сем. з Самбора, Симбирск, ул. Мартинова 15.

Бучківський Н., Ляховичі зарічні (Жидачів), Перм, Пожорная, часть II.

Др Боцюрків Іляріон, адвокат з Яворова, Полтава.

Бойчук Михайло, Камінна (Яворів), Перм, ул. Большая Ямская 28.

Бриттан Сидір, заст. директора „Дністра", Орел, Берег р. Оки ч. 6. у Пацкина.

Білобрам Осип, урядник маґістрату Старий Самбір, ґуб. Томска, волость Китайськая с. Тогар, п. Колпашев.

Балько Володимир з Станиславова.

О. Боберсьмий Омелян, парох з Николаева (Бібрка), ґуб. Єнісейська, волость Петровськая с. Бальское.

Бачинський Володимир, інжинір зі Львова.

Баньковський Спиридіон, радник маґістр, Львів, Київ, Большая Подвальная 36.

Блавацький з Яворова.

Бобяк Григорий, проф. ґімн. з Бережан, Тургайськая область, Пенза.

Бойко Василь з Межигорець (Галич), Симбирск. Анниковській переулок 4, дім Смирнова.

Бородайкович Кость, студент з Станиславова, ґуб. Подільська гор. Винниця (новая тюрма).

БЕРНАРД КЕЛЕРМАН.

„Густий воздух."

(Із західного терену бою).

(Кінець).

Мої товариші високі штабові офіцири, але артилеристів се не дуже обходить. Адже-ж вони панами сього поля, се ясне, і те вже з їх сторони велика чемність, що дозволили нам свобідно перейти.

— Добрий день!

— Добрий день!

Пошморгали ногами, зісуваючи запятки до себе і від нехотя поклали руки по швам, щоб мовляв, віддати нам належну пошану. Все-ж таки великих короводів з нас собі не роблять, бо тут, на фронті, офіцир і жовнір на одно виходить.

Се справді гарні хлопці. Із зимною кровю, супокійно стоять собі тут, коли на яких парусот метрів від них важкі ґранати риють землю і кождої хвилі ґранат такий може і в їх сторону собі помандрувати.

Один з поміж них, довгий, найвисший ростом, муркоче з гумором: „Густий воздух!" і тішить ся. Шапку бундючно на ухо насунув, а голі, смагляві рамена заложив навхрест на розстібнутій сорочці. „Густий воздух" — повторюють хлопці, коли стрілянина йде живійше.

— Чи можна сюди йти поперек полем до Ля-Бассе?

— А вже-ж, можна! — відповідае довган.

— Чи ручите нам за те?...

— Так, беру на себе відвічальність. Але не треба задержувати ся при фабриці. Туди Анґлійці безнастанно стріляють — сміло і свобідно, говорить довган, щоб товариші бачили, що він не тратить фантазії, тому, що ось то прийшло кількох штабових офіцирів.

Ми не поступили ще й двайцяти кроків, коли довган за нами гукнув: „Тільки прошу дивити ся в гору, инакше за нічо не ручу." Сміють ся. Я обернув ся й бачу, стоять собі хлопці роззявивши роти і сміють ся з сього, що нам доводить ся йти „густим воздухом:" — тимчасом вони сидять собі затишньо за своїми мішками з піском. Чим раз менші й тонші стають на поверхні поля, але в одно слідять за нами. Їм хочеть ся бачити, чи перейдемо?...

Ґранат високо співае та свище і валить ліворуч у фабрику. Чи не добре говорив сей заваліяка? На право звернули Анґлійці огонь на Ля-Бассе, на ліво на фабрику... Ми держимось середини, щоб дістати ся під Ля-Бассе, де покинули авто. Анґлійські ґранати розбудили одну з наших батерій. Тепер і вона стае гуркотіти. Летять ґранати з сьої і тамтої сторони, що годі збагнути, звідкіля наближаеть ся ґранат.

Гарно попали ся, нема що й казати, до всіх чортів!... Ідемо один за другим гусаком посеред бадиля й очерету. Сонце гріе, лице від поту мокре. Що кілька хвиль звертаемо, щоб оминути телеґрафічний дріт. Знов валить наша гармата. Пізнаемо її голос зовсім докладно, хоч кругом тріскотня стрілів й гук. Кинули у світ два сотнари зеліза. А тимчасом ґранат пливе своїм шляхом. Правда, се тріває хвилину, поки навспіе. Плаче, жалуеть ся, немов се він у небезпеці у тому пекольному гаморі, а не ми. Блисше, щораз блисше. Що з нами станеть ся за хвилю? Не звісно. Проминув час. Ось там вдарив ґранат.

З провола виринае Ля-Бассе.

Очивидно, се велика ріжниця, коли стріляеть ся самому або придивляеть ся стрілам, а инша річ бути лично зaанґажованому, ось як ми.

До першого дому надлітае ґранат, щораз блисше й блисше, але вкінці полетів собі далї. Якийсь заволока...

Нарешті дійшли. Відітхнули. Звичайно доми дають почуване захисту. Воно правда, коли в дім поцілить повен ґранат, тодї все пропало, але супроти відломків почуваемо ся безпечнійше.

Перша вулиця зовсім пуста. На другій побачили ми кількох наших жовнірів, що добродушно дивлять ся вікном. Такі свобідні, безжурні, як і їх товариші з поля.

— Чого ви тут?

— Стежа!

Позакурювали люльки, урядили ся на скільки можна було — вигідно. Се, що там тро-

Величко Федір, урядник маґістр. з Станиславова, ґуб. Томска Буинск к. Бернавль.

Величковський М., Перм, ул. Оханськая, дім Павлова.

Вертипорох Іван, упр. школи в Сільци, ул Теодоровська 11.

О. Ганкевич Михайло, парох з Порогів (Богородчани), Омск.

Др Гарасимів Антін, адвокат з Стрия, Київ, Владимірська 42.

Гарасимович Іван, радник суду з Самбора

Ґродський Йосиф, Єнісейська ґуб. Єнісейський уїзд, п. Богучанскоє, с. Иркнїсев.

Грицків Василь, Єнїсейська ґуб., Єнїсейський уїзд. п. Богучанско с. Зеледієва.

О. Д-р Горникевич Мирон, зі Львова Єнїсейська ґуб., Єнїсейський уїзд, город Минусинск, ул. Новоприсутственная ч. 38.

О. Гордієвський Іван, Крилошанин з Станиславова, Симбірск, ул. Мартиновая 64.

Проф. Грушівський Михайло, Казань.

Гриб Н., господар з Вістович (Рудки) ґуб. Симбірська, гор. Воинск.

Губчак Михайло з Станиславова, ґуб. Томска, Буинск к. Барневля.

Грицак Ізидор, проф. ґімн. з Станиславова, ґуб. Томська, Буинск к. Барнавля.

О. Гура Дамян, свящ. з Жовківщини, Томск (католицький костел).

Гоца Василь, директор Нар. Дому в Белзї, ґуб. Петропавловська, область Акмолинска (Сибір).

Губар Федь з Болшовець.

Д-р Глушкевич Володимир, лїкар з Станиславова.

Гуменюк Олександер з Станиславова.

О. Громницький Володимир, парох Тернополя, Перм, ул. Петропавловськая.

О. Готра, Василіянин, Київ, Кузьнечная 61.

Григорців Мелетій, учитель з Коломиї, Симбирськ, ул. Лисинная 4. Дім Смирнова.

Данилович, ц. к. офіціял Дирекції Скарбу в Ряшеві, ґуб. Єнїсейська с. Панов.

О. Дольницький Омелян, парох з Баворова (Тернопіль).

О. Дяків Григорий, парох Махновець.

Др. Демянчук Іван, проф. ґімн. з Станиславова, ґуб Томська, Буинск к. Барнавля.

Др. Душенчук Василь, канд. адв. Зборів, Київ, ул. Московська 46. (польський дім).

Ґеруляк Ярослав, студ. торгов. академії, ґуб. Єнїсейська, уїзд Єнїсейський, п. Богучаньскоє с. Федино.

О. Ґоцкий Василь з Колоденця (Жовква Томськ.

Ґураль Гриць з Бережанщини, Перм городська Управа, відд. технїчний.

Івашко Іван, ґуб. Єнїсейська, уїзд Єнїсейський п. Богучанскоє с. Крухта.

Іванець Роман і Іванець Стефан, братя, уч. ґімн. Єнїсейська ґуб. Єнїсейський уїзд, Бобровськая волость с. Кемскоє.

Заячківський Никола, директор Народної Торговлї у Львові, ґуб. і уїзд Єнїсейський п. Богучанскоє, волость Пинчугська, с. Чадобськоє.

Завадович Петро, студ., Ашабат, Туркестан.

Зарічний Михайло і Зарічний Матвій, оба з Болшовець.

хи стріляють, їх не богацько обходить. А завалить ся сей дім, — тодї перенесуть ся в другі двері.

На обезлюдненій вулиці, якийсь візник хоче навернути возом. В упряжі, два сильні конї, але посторонки помотали ся — не сила розвязати. Наперед, назад, попихають конї дишлем — не йде. Ось з'сїдає чоловік з кізла хоче помогти візникови, і оба клянуть. Очивидно, се не велика приємність застрягти в містї, що стоїть під огнем ґранатів.

Нишком шкандибаємо попід стїни мертвого, порозбиваного міста, нагинаючись до муру домів, скільки разів заскиглить у воздусї ґранат.

Ось й авто! Сїдаємо й втїкаємо що сила.

Прощай менї Ля-Бассе!

Справдї на світї приключають ся найчуднїйші річи.

Саме на перехрестю доріг — зупиняємо ся. Якийсь ґенерал під'їздить до нас, на рослому конї. Ексцеленція виїхав мабуть на поранну прогульку.

— Чи сюди до Ля-Бассе? — питаєть ся ґенерал.

— Так, Ексцеленціє!

Ґенерал їде далї. Ми переглянули ся — здивовані. Гм, — думаю собі, нинї напевно Ексцеленція скоротить собі ранїшню прогульку.

(Переклав І. Калинович).

О. Збудовський Роман, ґуб. Вятска, Урожум.

О. Зїнкевич Михайло, завідатель Стоянова.

Книгиницький Никола, з Пядик (Коломия) Симбірськ, ул. Садова дім Сергієвського.

О. Клювак Ілія, з пов. Заліщицького, Симбірськ (катол. костел).

Колодкевич Юрко з Любчи (Рава), Москва, ул. Калужська, Первогородская больница, 25 павільон.

Коломиєць М. урядник староства з Яворова, Вороніж.

Др. Кос Андрій адвокат з Калуша.

Др. Коцюба Михайло, радник шкільний, Львів.

Козак Володимир, студ. фільоз., Львів.

Курцеба Микола, редактор, Львів, ґубернія і уїзд Єнїсейський, волость Пинчугська, п. Богуславськоє с. Бідоба.

Кульчицький Клим., ц. к. радник суду з Станиславова.

Кузмич Осип, урядник „Двістра“, Орел, Московськіє нумера, кват. 2.

Кушнїр Лев, конторист з Черновець, Вятка, Островськая 25.

Коломиєць Никола, Пядики (Коломия), Симбирськ, Садовая, дім Сераєвського.

Др. Кос Іван, адвокат зі Львова, гор. Курган, ґуб. Подїлька, дім Донського Общества.

Квіт Василь, богослов з Поморян (Золочів) Київ, костел св. Николая.

Левандовський Никола, стар. інжинїр зелїзн. в Стрию, Київ, Владимірська 46.

Левинський Іван, проф. технїки у Львові, Київ.

Лісїкевич Н., учитель з Яворова, Вороніж, ул. Нелеєвська, дім Кинцля.

О. Лисинецький Володимир парох з Гвоздя, (Надвірна), Іркутск, лат. костел.

О. Ломницький Єремія, ректор семинара в Станиславові, Симбірськ, ул. Мартинова 64.

Лїпинський Стефан, кандидат нотар. Мости великі.

Леонтович Іван, богослов. Тенетиска (Рава).

О. Любинецький Йосиф, парох з Дубовець (Калуш), Симбирськ, Смолинська 14.

Литвин Арсеній, богослов василїянський, Томск, Єфремовская 4.

Малицька Константина, учителька, Львів, ґуб. і уїзд Єнїсейський, п. Богучанскоє, с. Пинчуга.

Максимович Семен з Перемишлян, Київ, ул Московська 46. (полский дім).

Матіїв Іван, радник шкільний зі Львова, Київ, ул. Михайловська 44. квртира 12.

Маринець Василь, Любша (Жидачів), Перм, Пожарная часть II.

Маренин Андрій, деректор школи з Яворова, Вороніж, ул. Нелеєвська, дім Кинца.

О. Матвієйко Василь, парох, Веремовець (Зборів), ґуб. і уїзд Єнїсейський, волость Кежемская с. Аксеново.

Матіїв Кость і Матіїв Іван, оба Семипавловск на Сибіри.

Масляк Іван, радн. суд. в Бережан., Троицк, ул. Оренбургска.

Мудрик Іван, Добротвір, (Камінка).

Мисаковець Ілько, Комарно, ґуб. Вороніж, Павловск, ул. Дворянська, дім Базикова.

О. Носковський Володимир, Сороки, (Бучач), Симбірск ул. Мартиновая 64.

Недїлка Йосиф. студ. прав, Львів. ґуб. і уїзд Єнїсейский п. Богучанскоє, с. Ярки.

Др Охримович Володимир, директор „Днїстра“ ґуб. і уїзд Єнїсейский, п. Богучанскоє, с. Гольтявино.

Ольховий Дмитро, Комарно, Коротояк, у Вас. Ів. Сїногласова.

Др Окуневський Теофіль, посол, Городенка.

Олеськів, господар, Устє зелене.

Побурений Стефан. Станиславів.

О. Постригач Михайло, сотрудник з Золочева, Київ.

Прибила Іван, госп. з Романова, (Бібрка).

О. Плашовецький Володимир, з Ляцкого, Троицк, ґуб. Оренбурґська, ул. Оренбургска 12.

Пушкарський Павло і

Питель Антін, оба богослови василїянські, Томск, ул. Єфремівска ч. 4.

Пиць Мих., власт. реальности в Стрию, ґуб. Харківська, гор. Суми.

Пеленський Олекса, Павловск. ул. Добрянська, дім Бази.

Паславський, Василїянин, Київ, Кузнечная 61.

Петрицький Осип, Перм, Большая Ямськая, 28. (поль. комітет).

Прийма Іван, директор ґімназії в Яворові, Полтава, ґуберньска земська больниця.

О. Процишин Лев. Лука, Василїянин, Томск.

О. Паньчишин Григорий, парох з Гологір, Астрахан, ул. Католическа. римська церков.

Паранька Сень зі Львова. ґуб. Томска, уїзд Мариянський. стара казарма, 14. рота.

Панчук Никола, проф. ґімн. у Львові, з Болшовець,

Рак Антін, ц. к. Радн. Суду, ґуб. Єнїсейська, волости Атаферовськая с. Шадріна.

Ростковпч Михайло, учит. ґімн. з Чорткова.

Роздольський Осип, учит. ґімн. зі Львова, Симбірск.

О. Рицар Н. з Богутина к. Зборова — ґуб. Єнїсейська п. Кежемскоє с. Пановскоє.

О. Рудакевич Петро, парох Славної.

Римар Юрий, з Стрия, — Київ, Фундуклеївський переулок 11.

О. Ратич Іван, з Лїсник (Бережани) — Троицк, ул. Оренбургська (польський комітет).

О. Савицький Людвик, парох Щурович (Броди) — ґуб. Томска — волость Парабельска с. Парабель.

Др. Сьвєнціцкий Іляріон, кустос Нац. Музея у Львові — Київ, ул. Столипинська 36/11.

О. Склепкович Дмитро з Поморян, ґуб. Томска Наримський Край Коргасок п. Нарим.

О. Скобельський Теофіль, парох Горуцка (Дрогобич) — Симбирск ул. Мартинова 64.

Скобельський Атанас, радник суду з Золочева, Київ, Б. Подвальна 36.

Сеґинович Лука з Болшовець.

О. Сапрун Стефан з Стенятина (Сокаль) — Вятка ул. всесьвятска дім Зенковича.

О. Др. Соболь Іван, Єнїсейська ґуб. Минусинск, ул. Новоприсутственная 38 городська аптика.

Сосновський Роман, стар. радник суд. Львів, — Київ, ул. Фундуклеївська 50, кватира 11.

О. Сосенко Антін, декан з Олїєва.

Старух Тимотей, посол ради держ. — Ташкент, поселок Троїцкоє Артилерийський ляґер. І. Барак.

Ставничий Богдан, проф. ґімн. Яворів, — Вороніж, ул. Нелеєвская дім Кинца.

Др. Стахура Данило, адвокат Самбір, — Симбірск, — Мартинова 15.

Стефанишин Н., урядник зелїзн. Станиславів, — ґуб. Томска, Буинск к. Барнавля.

Степанюк Іван, Станиславів.

Стеців Іван, ґуб. і уїзд Єнїсейський п. Богучанскоє с. Рибноє.

Стрільбицький Володимир, Надіїв (Долина), — Київ, ул. Криловська ч. 62.

Сулятицький Михайло, область Акмелиньска.

Ґр. Шептицький Андрей, Ексц. Митрополит, 2 Курск, Петропавлоська канцелярія плінних.

О. Щепанюк Николай, сотрудник архікатедр. Львів.

Др. Шухевич Микола, адвокат у Львові, ґуб. і уїзд Єнїсейський п. Богучанскоє с.

Шевчук Іван, Сокаль, ґуб. Черниговська, станція Рубанка, хутір Скоропадського.

Теодорович Павло, богослов василїянський, Томск, Єфремовска 4.

Топуняк Николай, учитель, Чернівцї, Вятка, ул. Царовска 37.

Тимкевич Іван, урядник Союза ревіз. у Львові, Томск, Наримский край.

О. Тимкевич Евген, парох Кудобинець, — ґуб. і уїзд Єнїсейський волость Кежемска, с. Аксеново.

Тисовська Анеля, жена учителя з Сянока, — Харків, фабрика гільз циґаретних.

Турин М., експедитор Нар. Торговлї у Львові, ґуб. Єнїсейська, волость Антиферовська с. Шидріна.

Третяк Гринь з жінкою з Станиславова.

Др. Терлецький Антін, лїкар з Рогатина.

Темницький Омелян з Устя зеленого.

О. Терещук Василь, парох Полтва, Київ, Московска 46.

Др. Янович Володимир, лїкар з Станиславова і

Яновський Володимир, директор Каси з Станиславова. оба ґуб. Томска, Буинск к. Барневля.

О. др. Яремко Дмитро, віцеректор гр. кат. семинаря у Львові, Орел.

Ярка Стефан, з Коропужа (Рудки), ґуб. Симбірська, г. Воинск.

О. Яцковський Михайло, канцлер гр. кат. консисторії у Львові, Орел, Садовая, рим. кат. церков.

О. др. Юрик Стефан, парох Золочева.

Др Федак Стефан, директор „Днїстра“ у Львові, Київ, Большая Подвальна. 36.

О. Фединський Іван, парох Любіня вел., Перм, ул. Большая Ямская 28. (католицький костел).

Футрак Бартоломей, Перм, ул. Петровська 75. (польський Комітет).

Флєдан Осип з Долини, ґуб. і уїзд Томський, Наримський Край, волость Парабель.

Фіґурка Никола, з Болшовець.

Федишин Володимир, з Станиславова.

Фрєїшин М. ук. богослов, Перм, ул. Петропавловська.

О. Чайківський Т., катихит ґімназ. з Яворова, Полтава. городська поліція.

Чорний Іван, швець зі Львова, Харків.

Чорний Н., губ. Єнїсейська, волость Антиферовська с. Шадріна.
Чуловський Петро і
Чуловський Осип, оба губ. Томска, с. Новоуманьсков, п. Копталев.
О. Цегельський Михайло, парох з Камінки струм., Київ, Большая Подвальная 36.
Хамчук Григорий, сотрудник з Зборова.

Европейська війна.

Болгари під Вальоною.

АТЕНИ, 14. лютого (Ткб.) Болгари зайняли Фієрі. (25. км. від Вальони).

З Альбанії.

Населене проти Італійців. — Непорозуміне між Італійцями і Сербами.

ГАМБУРҐ, „Hamburger Tageblatt“ доносить з Люґано: Туринська „Stampa“ доносить, що італійське правительство розпочало з союзниками акцію, якої цілию є оборона Вальони. В середині Альбанії поширають ся щораз більше заворушеня. Альбанці орґанізують против Італійців і Сербів підїздову борбу.

БУДАПЕШТ, 12. лютого. По донесеням з Софії сербські війська в Альбанії не хотїли бороти ся разом з Італійцями. А що у Сербів майже не було офіцирів, то придїлено їм італійських. Але Серби не хотїли позичувати ся сим італійським наставникам. Вони звороохобили ся та убили 40 офіцирів і одного підофіцира. В наслідок того стягнено Сербів з Альбанії та поміщено їх в Солуни, а тимчасом висаджено на сушу в Вальоні сильнїйші італійські віддїли.

Ґен. Макензен в Монастирі.

АТЕНИ, 12. лютого. Аґ. Гаваса доносить: Як доносять з Фльорини приїхав дня 9. лютого до Монастира полевий маршалок Макензен та відбув там переглял німецьких і австро-угорських військ. Опісля поїхав дальше, щоби відвідати инші німецькі ґарнїзони в Сербії.

Французький президент мінїстрів в Римі.

Французькі гості в головній італійській кватирі.

ЛЮҐАНО, 12. лютого. Французькі мінїстри виїхали о 8. год. вечером з Риму та поїхали на італійський фронт де мають повитати короля Віктора Емануїла та ґенерала Кадорну. В недїлю вечером вертають вони звідтам осібним потягом до Парижа.

В Медіолянї розстане ся мінїстер муніції зі своїми товаришами та поїде в товаристві ґенерала Думеціля до Ґенуї.

Побоюваня почвірного порозуміня.

Нова німецька офензива на заході і на Петроград.

ВІДЕНЬ, 14. лютого. З Льондону через Гаґу доносять: Є богато познак, що Німці приготовляють ся подібно як в 1914 р. до великої офензиви на заході проти Анґлійців та Французів. В акції мають взяти участь лїтаки та воздушні кораблі. Правдоподібно приготовляють ся Німці також і до великого нападу, який загрозить Петроград.

Російські приготованя.

Пересадні числа, — Приготованя в Бесарабії.

ЛЮҐАНО. „Idea Nationale“ доносить з Дурацца: Високий російський військовий достойник заявив, що Росія буде мала на весну 8 мілїонів жовнїрів. Росія має досить фабрик, але не є в станї виеквіпувати та уоружити своє військо. В виду сего надїє ся вона, що дістане від своїх союзників а особливо від Анґлії потрібне їй оружє та муніцію. Японія богато вже зробила та робить ще, щоби заспокоїти російські воєнні потреби, однак, щоби Росія в данїй хвили була готова, мусять получити ся з Японією всї союзники.

ВІДЕНЬ, 14. лютого. З Букарешту доносять, що Росіяни на бесарабській границї роблять великі воєнні приготованя. По нарадї команд розпочато транспорти військ. В Бесарабії курсують лише військові поїзди. Всяке получене з Румунією перерване. Почтовий і телеграфічний рух здержано.

В передоднї важних подій під Солунем.

Греція проти почвірного порозуміня. — Рухи Французько-анґлійських військ, — Перші сутички?

БУДАПЕШТ, 12. лютого. По донесеням з Атен прийшло між грецьким правительством а воєнною управою почвірного порозуміня задля відбудови моста коло Demir-Hissar до суперечки. Греки домагали ся від Французів, щоби вони відбудували міст, вони однак їм відмовили сего. Тоді грецьке правительство видало приказ будувати міст. Тепер післав ґенерал Serrail до Атен двох оберпітів, які мало правительство спонукати залишити відбудову моста. Але Ґунаріс не прийняв послів. Грецьке правительство стоїть на тім становиску, що Французи не мають нїякого права видавати проти заряджень грецького правительства на грецькій земли приказів. Французи заявляють що вони міст по відбудованю знова висадять.

ПАРИЖ, 12. лютого (Ткб). „Petite Parisien“ доносить з Солуня: Вчера вечером перейшли французькі війська ріку Вардар та розтаборились на її правім березї, в околици Енїдзе і укріпили ся пад залїзничим шляхом, який йде попри Вардар до Вітолїї (Монастира).

Дневник „Journal“ доносить з Солуня: Французькі війська перейшли коло Топчива ріку Вардар та пішли двома кольонами в ріжних напрямах вперед. Сейчас викопали вони 12 кільометрів оборонних лїній.

ЛЬОНДОН, 12. лютого. (Ткб). Бюро Райтера доносить з Солуня, що Енїдзе і Верія необсаджені. Ту ходить лише про вивідчі віддїли кавалерії.

ЛЮҐАНО. (Ткб.) По вістям, які італійські дневники подають зі Солуня, на разі нїяка сторона не підійме офензиви. Дописуватель „Corriere della Sera“ оцінює силу болгарсько німецьких військ, про які довідав ся, що є розміщені на просторі від Монастира до болгарської Тракії, на 300.000 людий; він заявляє, що вже покінчено головнїйші праці коло направи вардарської залїзницї. Особливо надають ся до ужитку мости та тунель в Деміркапу а лїнія Велес-Струмица цїлковито функціонує. В окрузї Ксанти урядили Німцї поле злетів. Звідомлене зазначує, що на случай колиб важено ся з Солуня на офензивний напад, треба би побороти як найбільші перешкоди.

БЕРЛІН. Парижський „Temps“ доносить з Атен, що французькі війська, які є зібрані коло Солуня, зустріли ся вже з ворогом на грецько-болгарській границї. В Солуни висаджено на сушу велику підмогу з краю. Сербську артилерію має ся ужити на случай офензиви.

Бюро Райтера доносить з Солуня, що в понедїлок приїхали там нові французькі війська та артилерія.

Після наїзду Цепелїнів на Анґлію.

ХРИСТІЯНІЯ, 12, лютого. „Verdensgang“ називає донесенє, що корабель „King Ssephen“ виратував 9 людий з залоги німецького лїтака „L, 19“, ложним. Дневник подає, що він з найлїпшого льондонского жерела довідав ся, що нїкого не вратовано та поступоване капітана корабля „King Stephen“ називає недостойним.

Бомбардоване Бельфорту.

БЕРЛІН. Французьке звідомлене з дня 11. с. м. пополудни доносить: Нинї між год. 6. а три чверти на 7 впало на Belfors та його околиці 7 тяжких ворожих арматних стрілен. В тій справі берлїнський „Lokalanzeiger доносить з Женеви: Парижські дневники не подають близших відомостий про наслїдки та розміри шкід, які виряджено через остріливаня Бельфорту Заборонено говорити про число жертв та цїлькость стрілів.]

На морі.

ПАРИЖ, 12. лютого. „Marin“ доносить з Ню-Йорку, що на морі коло бермуґійських островів прийшло до борби між анґлійським панцирвм кружляком „Drake“ а одним німецьким воєнним кораблем. Про вислїд борби та про те якого се рода був німецький корабель нема нїякої вістки. (Острови Бермуда лежать на височинї Фльориди (полудньова часть північної Америки). Вони віддалені від пристани Norfolk яких 1000 клм. Всїх тих островів є около 360. але лише на 182—100 мешкають люди. Вони мають дуже гарні пристані але тепер до них тяжко дістати ся. Їх добре положене використали Анґлійці та урядили собі там сильно укріплену пристань для своєї фльоти. Пр. ред.)

НОВИНКИ.

— **Болгарський король у Віднї.** Місто Відень прибрало торжественний вигляд по причинї прибутя болгарського короля дня 14 с. м. О год. 8.45 рано прибув наслїдник престола в заступстві Цїсаря серед звуків гимну народів на дворець, витаний оваційно згромадженим населенєм. Болгарський двірський поїзд віхав серед звуків пісні „Шумі Маріца“. Наслїдник престола вийшов до болгарського сальонового ваґона короля, котрий мав на собі мундур австро-угорського пільного маршалка. Привитане відбулось в сальонї і було незвичайно сердечне. В почоті короля були: президент мінїстрів Радославов, начальний вожд Єков і австро-угорський військовий аташе в Софії Лякса. Після зложеня рапорту почесною сторожею, перейшов король попри почесний віддїл. Архикнязь бесїдував довший час з членами почту короля, головно з Радославовим. Після покінченого серкль король і Архикнязь в-їли до цїсарських повозок. Незвичайно сердечно витало віденське населене побідоносного короля. Король безупину дякував за горячі овації, які стрічав по дорозї до Кобурської палати, де й замешкав. Архикнязь відвіз короля до палати, почім попрощавшись з ним, вернув до Бурґу, по дорозї сердечно витаний населенєм.

— **Вісти з під Москаля.** Появляюча ся в Москві „Ga eta polska“ приносить деякі вісти з окраїн східної Галичини, що остають ще доси під російським пановането. Під Москалем остають ще нині повіти: Збараж, Тернопіль, Скалат, Теребовля, Чортків, Гусятин, Борщів і більша частина заліщицького повіту. Вони підлягають ґубернаторови Чарторийському в Тернополі. Околиця між Серетом і Стрипою зовсім знищена. Населенє прогнано, села порівнані з землею. Гусятин майже цїлковито знищений, Теребовля через половину вигоріла, Чортків теж сильно потерпів. Населенє, що остало в Теребовлї тяжко нуждує. Осередком окупованого Москалями Подїля є Тернопіль, який майже стоїть неушкодженим. Польський „Sokół“ переміняли на православну церков, школи і уряди занимають Москалї. Маґістрат урядує без перерви під проводом п. Еміля Міхаловського. Кромі маґістрату чинні є: суд, прокураторія, міська щадниця, асекураційне товариство. Російські власти виплачують судиям подвійну (?!) пенсію. (Чи не так як у Львові? — Ред.)

— **Гості над Чернівцями.** В пятницю около ½ 12 в полудне навідали Чернівцї два російські лїтаки і кинули на місто та на околицю около 15 бомб, які не заподїяли нїякої шкоди.

— **Зі славної Косівщини.** Пишуть нам: Заходом вахмайстра жандармерії Василя Ткачука і лїсничого Михайла Пекара зібрано в Косові до дня 2 грудня 1915 на Червоний Хрест около 17.000 к. (сімнайцять тисяч корон). Оба сї знані в повітї з патріотизму панове упросили артиста-різьбаря Василя Девдюка о вирізьблене величавого 2 метри високого брамського хреста. Артист вивязав ся з своєї задачі незвичайно удачно і створив цїнний твір, який гідно репрезентує гуцульську штуку. Сей хрест посвячено в гр. кат. церкві в Косові в 67 річницю вступленя на престол нашого Найяснїйшого Пана. До того часу зібрано висше подану суму, яку зложило патріотичне населенє українське косівського повіту.

— **Захист для сиріт в обсягу станиславівського округа.** Зі Станиславова пишуть нам: Справа опіки над сиротами по поляглих у війнї Українцях займає під теперішню пору уми не лише наших передових людий, але й цїлої суспільности. І не може бути инакше, сеж прецїнь принціпіяльна справа, тут ходить о наш народний нарибок о наші національні кадри в будучинї, о заповнене тих прірв і виломів, що їх спричинила велика війна. Численні статї по наших часописях иро вагу сеї так важної справи вказували би на те, що наш нарід зрозумів свій обовязок зглядом батьків, що упали в бою і що рад би бодай в части сплатити довг, затягнений у тих великих Героїв. А заснованє вже одного такого товариства у Львові є знов доказом, що зриваємо тим разом з традицією відкладаня. Львів зробав своє. Честь йому за се! Тепер черга на провінцію. Такі так важні і конечні товариства повинні покрити незабаром цїлий наш край.

Українська станиславівська громада щоби не лишитись в тій роботі позаду, зійшлась чисельно дня 2. лютого на нараду і ухвалила одноголосно завязати товариство на статутах: „Захист для сиріт по жертвах війни в обсягу станиславівського округа“. Випрацьовний статут відходить до затвердженя, а покищо комітет, що займає ся тією справою звертає ся до милосерних сердець мешканців нашого округа, складати жертви на річ „Захисту“ на вкладкову книжочку Кредиту звязкового в Станиславові. Комітет.

— Заборона чорногорського гимну в Росії. „Русское Слово“ доносить що в цісарських театрах в Росії заборонено грати чорногорський гимн.

— Віддовжене держав. По обчисленям одного кредитового швайцарського заведеня, припадає на кождого мешканця державний довг в Швайцарії 106 франків, на Угорщині 217 фр., в Австрії 324 фр., Німеччині 437 фр., Франції 708 фр., Анґлії 768 фр.

— Шкільництво в Холмщині перед війною. Число народних шкіл в Холмщині виносило більше чим 500; вписаних дітий до сих шкіл було 28.000. Число учителів виносило 450, з чого було православних 443 та 7 римо-кат. В українських повітах шкільництво стояло висше чим в польських, а іменно одна школа припадала на 2000 мешканців, що на російські відносини було відрадною появою. Шкіл православних було 42 проц., католицьких 36 проц.

Що до середних шкіл, то була мужеська гімназія в Холмі (около 450 учеників) жіноча гімназія в Холмі (313 учениць) і дві чотирокласові проґімназії в Замостю і Грубешові (в обох заведенях около 400 учеників), окрім сього були ще в Холмі торговельна технічна школа (81 учеників) учительський семинар зі школою вправ (90 учеників) та духовний семинар. Більша часть середних та фахових шкіл була отже в Холмі (6), лише дві в Замостю та Грубешові. Пляноване оснований гімназії в Грубешові не переведено в діло по причині війни.

Абсольвенти холмської гімназії ходили на універзитет по найбільшій части в Києві. Між вчителями, а навіть попами було много свідомих Українців. (Ukr. Korr.).

Евстахій Терлецький,

Не в поли і не в бою — а в шпиталі, — не в огні куль і не від крівавих ран — а від пошестної недуги погиб 19. літний молодець **Евстахій Терлецький, У. С. С.** — наймолодший син Панька, тустановецького власника нафтових теренів, а брат звісного адвоката Др. Михайла (з Дрогобича) і медика-санітета Миколи (оба служать в австрійській армії від початку війни). Покійний Евстахій віданачаючий ученик дрогобицької гімназії зложив іспит зрілости саме в 1914 р. навчившись на протязі гімназіяльних наук італійської, французької, англійської, російської та німецької мови — до сього степеня, що не тільки читав в оригіналі клясиків й сучасних творців всесвітнього письменства, але й перекладав (поки що для вправи) деякі поезії Петрарки та новелі Кіплінга. Тихий, вічливий чорнявий хлопчина весь день сидів над книжками, читаючи та перекладаючи, бажаючи присвятити ся студиям з области модерних мов та історії всесвітної літератури. Та не так сталось, як думав покійник.

Почалась війна; — східною Галичиною заволоділа хвилево Росія, яка застала покійного Евстахія в дому родичів в Тустановичах. Весь час наїзду пересидів над книжками прямо потапав в чорних рядках друку поглублюючи своє знанє европейських мов. Коли-ж наші побідні війська визволили Дрогобиччину від московського наїзду — подав ся покійний Евстахій добровольцем в ряди „Українських Січових Стрільців“, приучуючись поки що в кадрі „воєнного ремесла“. Там і занедужав на тиф, а перевезений до епідемічного шпитала в Стрию — помер 11. січня б. р., полишаючи у всіх що його знали щирий жаль, а родичам плач й сльози. І знов убув многонадійний молодець українському громадянству, яке стільки жертв зложило на жертвеннику непевного „завтра“. Пером Тобі рідна земля, в обороні якої пішов Ти в ряди Січових борців і не діждавшись своєї хвилї, щоб побачити волю українського народу — передвчасно помер. В. Т. П. (Ів. К—ч.)

ОПОВІСТКИ.

Середа, дня 15. лютого 1916

Нині: 16. лютого гр.-кат. Симеона і Анни, римо-кат. Юліянни.

Завтра: 17. лютого гр.-кат. Ізидора, римо-кат. Констанції.

○ З укр. жіночого комітету помочи для ранених. Подає ся ВП. паням до відома що леґітимації і часописі буде ся видавати від середи почавши щоденно між 5—6 в льокали Українскої захоронки (Руска 3 в подвірю). Сходини відбудуть ся також в суботу о год. 5-тій попол. Просить ся дуже о ласкаву участь. Е. Гузарова, Г. федакївна.

○ В краєвих школах рільничих в Міloцїні п. Ряшів і Березниці п. Стрий отвертий буде І. рік науки з дн. 15 марта б. р. Подання належить вносити найдальше до дня 10. марта б. р. на руки Дирекції школи, котра зголошуючим ся уділить безпосередно всїляких виянень.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

З дня 14. лютого.

На російськім фронті.

В східній Галичині скріплена боєва діяльність ворожих літаків не увінчалась успіхом.

На північний захід від Тернополя німецький боєвий летун скинув російського літака. Летуни згинули.

На італійськім фронті.

На каринтійськім фронті ворожа артилерія острілювала вчера наші становиска по обох боках Сейсери і долини Себах (на захід від Рейбль). О півночи розпочала нагальне острілюванє фронту між долиною Фелля а горою Віш.

Під Хлітш Італійці заатакували вечером наше нове становиско в области Ромбоно. Їх відкинено, причім понесли вони великі втрати. Нагальні артилерійські бої на прибережнім фронті тривають дальше.

Вчера рано одна з наших ескадр самолетів, зложена з 11 літаків обкидала бомбами дворець і фабрики в Медіоляні.

Запримічено дуже великі стовпи диму. Не зважаючи на артилерійський огонь і на оборонні літаки ворога офіцери-звідуни виконали плянове обкидане бомбами. Воздушний бій зістав рішений на нашу користь. Летуни ворога уступили. Крім сього кілька літаків обкидало бомбами фабрику в Сеґіє з очевидним успіхом. Всї воздухоплави вернули цїло.

На балканськім фронті.

Нїчо нового.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

Надіслане.

За сю рубрику редакция не відповідає

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.